

PÅ

MED HJELMEN OP PÅ SADLEN

Det ligner kakkelovnsrør, men er noget helt andet, når familien Andersen er på camping med den gamle Nimbus. **Leif O. Nørgaard**, Dj og **Poul Anker** har besøgt dem på campingpladsen.

Altså, en ting er primitiv ferie på en gammel Nimbus-motorcykel fra 1949 med masser af frisk luft og overnatning i et lille iglotelt. Men undvære en god stol at sidde i, det ville Tommi Andersen fra Bramming ikke.

Så den fingersnilde ingeniør byggede oven på sidevognen til Humlebien, som den klassiske C-model fra Fisker og Nielsen også kaldes, og så blev der plads til et par bekvemmelige klapstole!

Det er en konstruktion, der vækker opsigt, ligemeget hvor ægteparret Andersen kommer frem. Ja, en spurgte, hvor brændeknuderne lå. Han troede, Humlebien blev drevet med damp, som under krigen, og at stoleholderne var kakkelovnsrør, hvorfra han ventede, røgen ville stige op. >>

Nu lokker atter de lange veje.

Der er med garanti Gammel Dansk i feltflasken.

Klar til en ny dags oplevelser.

Andersens kalder motorcyklen Steam Jenny, fordi en anden beundrer påstod, at den med de ekstra skorstene lignede en amerikansk flodpram.

– De to kakkelovnsrør lavede jeg af et par stykker 160 mm pvc-rør og lagde låg på. Det fungerer perfekt, ler Tommi Andersen, for hvem Nimbusen er en kilde til stor fornøjelse og også en tilbagevenden til de unge år.

Had/kærlighed

– Jeg lærte den at kende i forsvaret i midten af 60'erne. Det var snevinter, og at køre Nimbus foregik mest på røven ved siden af cyklen, så der opstod en slags kærligheds/hadforhold, erindrer han. Efterfølgende købte han sig en Jawa 125 kubikcentimeter, og så kom der kone og småbørn til, og bilen holdt sit indtog og blev enerådende.

Indtil for et par år siden, da børnene var fløjet fra reden.

– Efter sølvbrylluppet var jeg på biblioteket efter en bog om veteranbiler, men endte med at låne bogen »Nimbus – Danmarks motorcykel«, og så blev jeg grebet af tanken om selv at få en, og den ide købte min kone i den grad, at hun to år senere selv tog motorcykelkørekort, så nu skiftes vi til at køre, mens den anden sidder bagpå.

Med formidable 22 heste mellem benene og en marchhastighed på 70-80 kilometer går det derudad med ferieoppakning i sidetaske og den helt uundværlige sidevogn.

– Det er kun et spørgsmål om at pakke rigtigt, siger Inge Andersen. Da vi var i Sydengland, havde jeg pakket to sæt underbukser, to T-shirts og to par sokker i plasticposer. En for hver dag, vi var afsted. De lå tørt og godt i den ene sidetaske. Til gengæld var der ikke den store diskussion om, hvad vi skulle have på den ene dag efter den anden. Fint tøj til når vi skulle ud at spise lå i en dragtpose i sidevognen sammen med telt og bord, madkasse – som er en ombygget arkivkasse med fryseelement – kogegrej, ekstra benzindunk og en anden til olie.

Det var en pragtfuld tur, selvom vi langt fra nåede alt det, vi hjemmefra havde sat os for. Dertil er afstandene for store, og der er for meget godt at se, siger Inge og Tommi Andersen og de mindes det storslåede Stone-

henge og de smukke sydengelske landskaber med dal og bakker, fagre og så så grønt. 100-200 kilometer om dagen. Mere blev det ikke til.

God investering

– Jeg gav 33.000 kroner for Nimbusen. I dag er den vel det dobbelte værd, så det har været en god investering, siger Tommi Andersen, som vist end ikke har tænkt den tanke til ende. At sælge!

Værktøjskassen er en gammel rund kiksedåse.

– Som Nimbussejer er man i kontakt med mange ligesindede, som hjertens gerne hjælper, hvis der opstår problemer, og de er ferme på fingrene. Og så kan man uden besvær skaffe sig reservedele til cyklen. Ja, det sidste er, at man er begyndt at reproducere motorblokken på ny. Det eneste, man ikke går i gang med, er at lave nye stel. Vi risikerer altså ikke, at der

en dag kører flere Nimbusser rundt i verden, end de 14.000 A,B-C-modeller, der i sin tid trillede ud fra fabrikken. Inge og Tommi Andersen tog Hærvejen i sin tid. På cykel og i telt. Og det er fortsat de ydmyge steder ved alfarvej og tilpas fra motorvejen, de søger ud til.

– Vi bruger ferien til at køre lidt rundt til de steder, vi aldrig har været. Og der er meget at se til endnu. Og er man den lykkelige indehaver af en gammel dansk motorcykel, er der aldrig problemer med at komme i snak med folk. Næppe har vi fået et hjul inden for på campingpladsen, inden de første beundrere stiller med spørgsmål om alder og model.

– En dame ville vide, hvor gammel den var, og da jeg svarede fra 1949, spurgte hun, om jeg havde haft den fra ny, griner Tommi Andersen, selv årgang 1947. 🚲